

som en væsentlig bestemmende Grund for os til at forandre Stilling til dette Forslag, hvortil de ærede Medlemmer, der have talt for Forslaget, aldeles ikke have taget Hensyn til denne Omstændighed.

Hvad Mindretallets Forslag vedrørende Tuberkulosen angaar, skal jeg efter de udtømmende og fyldestgørende Bemærkninger, som ere faldne fra den ærede Minister, ikke komme videre ind paa denne Sag, da det muligvis kunde bidrage til, at Diskussionen herom forlængedes, hvad der efter min Mening ikke er Anledning til.

Sluttelig skal jeg tillade mig at gøre en Henstilling til den ærede Minister paa Udvalgets Begne, nemlig om den ærede Minister ikke finder, at der kunde være Anledning til at have Opmærksomheden henvendt paa Kochs store og vigtige Opdagelse, navnlig for saa vidt der mulig kunde være Anvendelse for den Kochske Vmfe paa tuberkuløse Husdyr. Det er jo vistnok en Sag af overordentlig Vigtighed, idet der kan være Spørgsmaal om, hvor vidt denne Opdagelse ikke ogsaa vil kunne faa stor Betydning for Standsningen og Bekæmpelsen af Husdyrenes tuberkuløse Sygdomme. Jeg forudsætter, at den ærede Minister maa have Interesse for dette Spørgsmaal, da Sagen vistnok vil vise sig at have stor Betydning.

Casperien: Den ærede Minister holder ikke af Bestemmelserne i Forslaget under Nummer 14, hvorefter det almindelige Eftersyn skal foregaa. Den ærede Minister siger dertil, at Sygdommen har udbredt sig højt forfælselig paa de forskellige Steder i Landet, og dertil have den ærede Minister Ret. Men naar vi har opstillet det almindelige Eftersyn, er det temmelig nødvendigt, at vi i Sammenhæng dermed give Ret til Nedslagning. Bliver Eftersynet kun foretaget, hvor Sygdommen optræder hyppigst, ville alle de Egne i Landet, hvor den kun optræder mindre hyppig, ikke faa Vejlighed til at udrydde den ved Nedslagning. Gaa vi ud fra Forsætningen om Nedslagning, maa ogsaa Eftersynet være almindeligt over hele Landet. Den ærede Minister taler om, at Landbruget selv skal hjælpe alvorlig til. Ja, naturligvis! Men det skal det sandelig ogsaa, efter hvad vi have foreslaaet. Det er ikke noget, en Mand vil lukre paa, at han faar et eller flere Dyr slaede ned efter denne Paragraf. Han lukrer, idet han bliver fri for Roen og den generende forefælsede Forholdsregel, men ligefrem Pengefordel har han ikke. En sliq Ro kan godt staa og give Mælk i et eller to Aar, inden den dør, og det kan give ham flere Penge, end han faar

ved at slaa den ned straks. Det er en Selvfølge, at han maa yde noget for at blive fri for Smitte i sin Besætning, og han maa ganske alvorlig selv tage Del i Skaden. Det er kun de mere velstillede Medlemmer, som det tidligere Medlem fra Mundelstrup (Suel-Ryssensteen), der have Naad til at slaa Besætningen ned to, tre Gange, tror jeg, det var. Det er ikke enhver, som kan gøre det. Det var et temmelig radikalt Middel, det omtalte Medlem den Gang brugte, et vel radikalt Middel, forekommer det mig. Den ærede Minister har ogsaa imod, at denne Nedslagning finder Sted ved Udførsel. Han fandt det urimeligt. Jeg kan ikke i mindste Maade indse, at der er noget urimeligt i dette. En Mand kommer uden at vide, at hans Kreatur er tuberkuløs, til Eksportstedet, en Dyr læge holder det tilbage, og han holder det tilbage, ikke alene naar det bevislig er tuberkuløs, men ogsaa naar han formoder, at der i England kan rejse Mistanke i saa Henseende. I det Kapitel er den ærede Minister ikke til at spøge med, og det er rigtigt, det vil jeg slet ikke bebrejde ham. Men naar det er Tilfældet, saa er der altaa Mulighed for, at en Mand faar sit Kreatur sendt tilbage, uden at det fejler noget; og er det urigtigt at give ham Ret til Nedslagning, er det lige saa urigtigt, at Ministeren i sin Tid foreslog at give Erstatning for ikke angrebne Dyr. Det er den højterede Ministers eget Forslag. Hvad angaar Bestemmelserne om Udførsel, som er fremfat af Flerparten, skal jeg sige, at det maaste er tvivlsomt, om den er heldig. Jeg kan ikke forstaa, at Flerparten ikke ogsaa vil gøre det samme, hvor der træffes angrebne Dyr paa Markedet. Et saadant bliver jo ført hen i en Stald i Købstaden, hvor Markedet holdes, og det kan jo da smitte paa samme Maade som f. Eks. ved en Udførselshavn; men at vedkommende, der faar sit Dyr tilbageholdt og muligvis uretfærdig tilbageholdt, bliver berettiget til Erstatning, forekommer mig fuldstændig rimeligt.

Jeg skal til sidst give min fuldstændige Tilslutning til den Udtalelse, der kom fra den ærede Ordfører, nemlig om der ikke paa en eller anden Maade kunde gives Vejlighed til at gøre Forsøg med Dr. Kochs Indpodning. Hvad man nu end mener derom, er det vel tvivlsomt, om den vil faa nogen Betydning i terapeutisk Henseende hos Dyr og maaste ogsaa hos Menneſter. Hvis Svingerne ere fortærede, kan Indsprøjtning ikke hjælpe. Jeg anser det derimod uden for al Tvivl, at Dr. Kochs Indpodning kan blive et vigtigt Middel i diagnostisk, og maaste ogsaa i forebyggende Henseende, og jeg kan derfor fuldt ud slutte mig til den ærede Ord